

Népünk helyzetéről, a békéért vívott nagy küzdelemről nyilatkoztak a bécsi békekongresszus hazánkban tartózkodó külföldi küldöttei (2. o.) — Ilja Erenburg, a békeharcos (2. o.) — A szilágypusztai állami gazdaságban a fejlődés gátja a bírálat elnyomása (3. o.) — „Előkerültek” már a keszül kulákok, de a harcot ellenük tovább kell fokozni (3. o.) — A mélyszántás hírei (4. o.) — Vidákovics Antal idén sem marad adósa államunknak (4. o.)

DUNÁNTÚLI NAPILÓ

AZ MDP BARANYAMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVFOLYAM, 12. SZÁM

ARA 50 FILLER

CSÜTÖRTÖK, 1953 JANUÁR 15

A mohácsi járás tagkönyvkiosztó taggyűléseinek tapasztalatai

A mohácsi járási pártbizottsághoz tartozó párt szervezetek a párttagsági könyvosere előkészítésének időszakában mozgósították a párttagságot a meglévő hiányosságok kijavítására. Pártbizottságunk kiváló a járási pártbizottság sem ellenőrizte megfelelően, hogy elmaradások mutatkoztak a tagjárulékok befizetésénél. Nem neveltük kellőképpen a párttagságot arra, hogy legelőkelőbb kötelességüknek tartásuk a párttagsági díj befizetését. A tagösszeírás alatt pártbizottságunk vezetői és tagsága igyekeztek a hiányosságokat kijavítani, melyek az átjelentések munkájában is megmutatkoztak. Sok olyan párttagunk volt, aki a pártbizottság tudta nélkül hagyta el a pártbizottságot, anélkül, hogy kötelességének érezte volna távozásának bejelentését.

Pártbizottságunk érezte a felelősségüket és az összeírás ideje alatt rendbehozták nyilvántartásukat. A munka során szoros kapcsolatot teremtettek a párttagsággal, akik között politikai felvilágosító munkát végeztek és így készültek az ünnepi taggyűlések megtartására.

Az előkészítések segítségét nyújtották a taggyűlések színvonalának emeléséhez is. Igen lelkesen készültek a nagynyári díj Kossuth tiszteletdíj felvilágosító taggyűléseire. Szépen rendezték a helyiséget, melyet feldíszítettek. A taggyűlés ünnepélyessége még abban is kifejezésre jutott, hogy az elvtársak ünnepelőbe öltöztek. Magatartásukon is megmutatták, hogy nagy ünnep számukra a párttagsági könyvosere.

A titkári beszámoló foglalkozott az új párttagsági könyv jelentőségével a termelőszövetkezet gazdasági és politikai életével, a kommunista helyi állással, példamutatással. A beszámoló értékelte egyes elvtársak munkájában lévő fogyatékosokat, utat mutatott azok kijavítására. Jobb eredmények elérésére buzdította a párttagokat.

Hegyi Gyuláné elvtársnő felszólalásában elmondta, hogy a pártbizottság vezetői az elmúlt évben nem mozgósították kellőképpen a párttagságot a feladatok elvégzésére. A neveltek megfelelően a párttagok a kommunista kötelességek betartására s ezért fordult elő az is, hogy a taggyűléseken való részvétel sem volt kielőgő. Varga Sándor így szólta fel: „A pártbizottság vezetői kötelességüknek megfelelően példamutatásban kell elől járni a termelésben, fokozottabban mértékben kell ellenőrizni a munkát a termelőszövetkezetben, hogy maradéktalanul végrehajlassuk a párt- és kormányhatározatokat.”

Az új párttagsági könyvek átvetésekor a párttagok igéretet tettek a jobb munkára. Idős Varga Sándor így beszélt a könyv átvetésekor: „A munkámmal bebizonyítottam, hogy méltó vagyok az új párttagsági könyv viselésére.”

Hasonló lelkesedéssel történt Majson is az ünnepi taggyűlés, melyen az elvtársak pontosan megjelentek. A párttagok itt foglalkoztak az oktatási feladataival, bírálták azokat akik nem járnak rendszeresen pártoktatásra. Kozma elvtárs párttitkár többi között így beszélt: „Akkor leszünk legelőkelőbbek a párttag megítélés cím viselésére, ha lettekkel bizonyítjuk, hogy harcunk pártunk célkitűzéseinek végrehajtásáért. Ha a tervek teljesítésében, a begyűltetésben maradéktalanul végrehajtottuk mind azt amit pártunk és kormányzatunk számonkér megkövetel.”

A taggyűlés bírálat és önbírálat szellemében zajlott le. Bírálták a vezetőket, mert nem mozgósították megfelelően a feladatokat végrehajtására. Bírálták azokat az elvtársakat is, akik eddig rendszerintelenül jártak taggyűlésekre.

Dalmer elvtárs felszólalásában elmondta: „A párttagsági könyv nem jelent kiváltságokat a párttagoknak, ellenkezőleg: a párttagsági könyv viselése kötelességeket és kommunis-

ta példamutatást kell, hogy jelentsen a párttagoknak.” Dalmer elvtárs bírált azokat a politikai iskola hallgatókat, akik több esetben elmaradnak a foglalkozásokról. Veindinger elvtárs, amikor átvette az új párttagsági könyvet, kifejezésre juttatta, hogy az idős elvtársaknak is szükségük van a tanulásra: „Rendszeresen részveszek ezúton is a pártoktatásban, mert úgy érzem, hogy jobban kell harcolnom a párt célkitűzéseinek megvalósulásáért.”

Hasonló módon folyt le a taggyűlés több helyen, így a bolyi Kossuth lezben és a bárri állami gazdaságban. A bárri állami gazdaság ünnepi taggyűlésén a DISZ-titkár elvtárs helyesen bírált a pártvezetőséget, mert nem adnak a DISZ-szervezetnek megfelelő segítséget, hogy jobbá tegyék munkájukat. Korn elvtársnő kérte a vezetőséget, hogy adjanak segítséget munkájukhoz, segítsék őket a munkaverseny további kiszélesítésében, hogy felajánlásait minél sikeresebben tudják teljesíteni.

Kölköden a pártvezetőség szintén nagy gondot fordított az ünnepi taggyűlés jó előkészítésére, a taggyűlés színvonalának emelésére. Az egyébként jó beszámoló hiányosságai volt, hogy nem mondott bírálatot, nem értékelte egy-egy párttagot vagy a vezetőségnek nevelő munkáját. A hozzászólások azonban foglalkoztak ezzel a kérdéssel is. Bírálták a vezetőséget, hogy nem foglalkoztak megfelelően a párttagok nevelésével, a tag- és tagjelöltfelvételi feladataival. „A kommunizmus nem volt minden esetben példamutató. Ez egyrészt a vezetőség hibája is, mert nem úgy nevelte a kommunizmust, hogy politikai felvilágosító munkán keresztül magyarázta meg a termelés növelésének fontosságát, a példamutató fogalmat. A pártoktatású dolgozók nem lazítottak volna a felelősségükön, ha megértik volna, hogy milyen kárt okoznak ezzel!” — mondotta Csomor elvtárs felszólalásában.

A szép eredmények mellett voltak hiányosságok is, a járás területén mint például a bolyi pártbizottságnál, ahol az elvtársak egy órával később kezdték a taggyűlést. Másik komoly hiányosság volt, hogy a pártbizottság gazdasági felolvasás a pártbizalmi elvtársakkal együtt zsebkönyvekben hordták a párttagsági bélyegeket. Nem nézték meg, hogy rendezték-e a párttagok a tagjárulékat. Ezért fordult elő, hogy az ünnepi taggyűlésen a titkár elvtárs beszéde után, — aki felhívta a figyelmet arra, hogy: „Azok kaphatják csak meg az új tagsági könyvüket, akik rendezték a tagjárulékat” — kezdtek szétosztani a bélyegeket. A járási pártbizottság is felelős ezért, mert nem fordított kellő gondot az ellenőrzésre.

Hasonló volt a helyzet Nagynyáradon, ahol csak az ünnepi taggyűlés kezdete előtt ellenőrizték a párttagsági könyveket. Három olyan elvtárs volt, aki több hónappal hátralekban maradt a tagdíj fizetésével. Ez a hiányosság abból is eredt, hogy a pártbizalmi elvtársak a tagsági bélyegeket átadták a párttagoknak anélkül, hogy beragasztották volna a tagsági könyvükbe.

Az új párttagsági könyvek kiosztása serkentésen jobb munkára minden párttagot. A járási pártbizottság is sokat tanult, ezután még nagyobb segítséget nyújtunk pártbizottságunknak. Pártbizottságunk feladata, hogy a mindennapi munka mellett jó politikai felvilágosító munkán keresztül mozgósítsák a kommunistákat a pártépitő munka megújítására. A pártépitő munkánk megújításával sikeresebben tudjuk végrehajtani azokat a feladatokat, amelyek előttünk állnak.

König János a mohácsi járási pártbizottság titkára.

MI ÚJSÁG BARANYÁBAN?

A Tóth-csapat eredménye és a Böröcz-csapat tanulása

A Pécs-szabolcsi Ferenc-aknán dolgozó Tóth József csapatának tagjai még hetekkel ezelőtt elhatározták, hogy versenyeznek az előírnyzat teljesítéséért. Ugyanis a csapat nem teljesítette minden nap a tervét, nem termelt minden műszakon 80 csille szénét. Tóth elvtárs megbeszélés: tartott a fejtesben, megárgyalták, hogy biztosítható a fejtes részére a fa és az ürescsille. Ezután elhatározták, hogy naponta öt csille szénmel termelnek többet az előírnyzatnál. Néhány nappal később már büszkén mondhatják: teljesítik igéretüket, mert minden nap túlszárnyalják a 65 csillét.

De nemcsak Tóth elvtárs csapata harcolt példamutatón a felajánlás teljesítéséért. Hasonló módon teljesítették igéretüket Kisander István brigádjának tagjai is, mert tudták, hogy az iparnak nagy szüksége van a szénre és minél több szénre. Ezek a dolgozók becsületet szereztek maguknak, munkahelyüknek.

Ez azonban nem mondható el min-

den csapatról, Böröcz János (5) csapata például Tóth elvtársakat váltja a fejtesben. Ők is megfogadták, hogy naponta hatvan csille szén helyett 65 csillét termelnek. Igéretük valóra váltásához ők is nagy lendülettel kezdtek, de elfeledkeztek arról, hogy népgazdaságunknak nemcsak sok szénre van szüksége, hanem az üzemek minőségi szénre várnak a pécsvidéki szénmedencéből. Így történt meg, hogy a megengedett háromszázalékos palatartalom helyett Böröczek által termelt szénben 6,9 százalékos volt a tartalom. Ezért a műszaki vezetők úgy büntették meg a csapat tagjait, hogy 251 csille szemennyiséget levontak a teljesítményükből.

Az esetből tanultak a Böröcz-brigád tagjai, de tanultak Tóth elvtársak is. Megtanulták, hogy a szemmel és fogással mellett sokkal nagyobb gondot kell fordítani a minőségre is. És még egy tanulságot vettek le az esetből: amit felajánlunk, azt becsülettel kell teljesíteni.

Horváthertelend ezében sem akar lemaradni

Horváthertelend község dolgozó parasztjai, akik az elmúlt évben is példamutatón teljesítették az állam iránti kötelezettségüket, az 1953. évi begyűjtésnél sem akarnak lemaradni. Tudják hogy a beadási terv teljesítésével erősítik a munkás-paraszt szövetséget. Eppen Rákosi elvtárs születésnapjának tiszteletére március 9-ra, az alábbi versenyváltást teszik és kérik hogy versenyfelhívásukhoz csatlakozzon megynék minden községe, természetvetkezte és dolgozó parasztja.

Vállalják, hogy az 1953. első negyedévi baromfibeadási tervüket

Az újítás, egyszerűsítés könnyebbé teszi a munkát, megtakarítást jelent

A tervteljesítésért folyó harcban igen nagy jelentőségű az újítások és egyszerűsítések bevezetése. A pécsi Kózsák munkások is igyekeznek, hogy minél több újítást és egyszerűsítést felhasználjanak munkájukban.

A Kózsák munkások már az elmúlt évben is sok hasznos újítást és egyszerűsítést vezettek be. Így például Péter Ferencét is, aki újításával tökéletesítette a kocsz permetezést azáltal, hogy a kétórás kétszövű öntözést helyett most egy zárókészülékkel ellátott egyszövű rozsdát használának a kocsz permetezésére. Ezáltal nem csak a kocsz lesz tökéletesebb, hogy jobb öntözéshez jut, de a nagyfokú megőrzés hamar töltikremelő csövek kicserélési idejét is megrövidítette. Azelőtt a csövek cseréje 3-4 órát vett igénybe, míg most csak a zárókészülékkel kell leszerezni és kicserélni, mely 4-5 percet vesz igénybe. Péter Ferenc ezzel az újításával 16.882 forintot takarított meg egy évben.

március 9-ig 140 százalékra teljesítették. Ugyanerre az időre az első negyedévi teljesítési tervüket 120 százalékra, valamint az első félévi szén- és vágómárhabeadási tervüket az 1952. évi hátralékokkal együtt 110 százalékra teljesítették.

„Legyen ez a versenyfelhívás kifejezője népünk szíveti vezére, Rákosi elvtársunk iránti érzelmi hátralek szerzetünknek, mutassák meg megynék dolgozó parasztjai, hogy egységesen a békéért vívott harcban, becsülettel teljesítik az állam iránti kötelezettségüket” — írják a horváthertelendi dolgozó parasztok.

Számtalan ehhez hasonló jelentős újítás van még a Kózsák munkások, Iváncsi István üzemakatos az elmúlt három hónap alatt 15 egyszerűsítéssel

Január végén rendezik meg a „Fiatal írók konferenciáját”

A Magyar Írók Szövetsége és a DISZ Központi Vezetősége közös rendezésében január 31-én és február 1-én tartják meg a „Fiatal írók konferenciáját”. A konferencia célja, hogy a MDP Központi Vezetősége előadói irodájának kulturális munkaközössége által az elmúlt évben megtartott irodalmi vita és Réva; elvtárs útmutatásai alapján megvitatassa és tisztázza irodalmi életünk fontos elvi kérdéseit, megárgyalja a fiatal írók működésében megmutalkozó hiányosságokat, és rámutasson

könnyítette az üzemi dolgozók munkáját.

Nagy segítséget kapnak a Kózsák munkások az újításokhoz, egyszerűsítésekhez a vállalat vezetőjétől és a vállalat főmérnökétől is. Deák Bertalan főmérnök rendszeresen ellenőrzi, hogy a dolgozók javaslatait és újításait felülvizsgálják és ha alkalmasnak bevezetik, Nem fordulhat elő, hogy egy-egy dolgozónak hónapokig kell várni újítása kivizsgálására. Az ötleteket azonnal díjazák a havonta soronkövetkező öltöztetéseken.

Igy a dolgozók ötleteinek, újításainak azonnali elbírálása és bevezetése kedvez ad a dolgozóknak a további újításokhoz és egyszerűsítésekhez, — ezen keresztül segítséget tervük teljesítéséhez.

Hulladékgazdálkodás háttérképek

Az Asztalos és Hangszerárugyár dolgozói lelkes munkával kezdtek az első negyedévet. A múlt év hibáin okulva új munkarendelést vezettek az évét. A brigádokba egyenlő képességű munkásokat csoportosítottak. Így megakadályozták, hogy a gyengébb képességű dolgozó elmaradjon a fejlettebb munkás mögött. Az új munkarendelést a gyengébbet állandóan segíteni és oktatni tudja a jobb szakmunkás.

Igy a szakma jó elsajátításával megismerik a fiatalabb dolgozók az anyaggal való takarékoskodást is. Már a múlt évben is jelentős eredményeket értek el a takarékoskodásban. Több, mint 45 ezer forintot takarítottak meg a hulladékgazdálkodás felhasználásával a múlt évben. Jelenleg is nagyobb mennyiségű hulladékot használnak fel a jövő hónapban megkezdődő háztartási cikkek gyártásánál. A hulladékgazdálkodás gyártott háztartási cikkek értékesítésére a megyei tanács egy külön üzletet bocsát az Asztalos és Hangszerárugyár részére.

KODÁLY ZOLTÁN, KÉTSZERES KOSSUTH-DIJAS NYILATKOZATA A PÉCSI KÓRUSOK MUNKÁJÁRÓL

Két napig tartózkodott Pécsen Kodály Zoltán Kossuth-dijas professzor, a Magyar Népköztársaság kiváló művésze. Elutazása előtt a pécsi stúdió munkatársa beszélgetett Kodály Zoltánnal. Mindenekelőtt azt kérdezte, hogy Kodály, aki hét évvel ezelőtt járt Pécsen, milyen tapasztalatokat szerzett, mit fejtődött a város zenekultúrája hét év alatt.

— Ugy látszik, most kezdik aratni, amit hét évvel ezelőtt vetettek, mert akkor kezdett a Zeneiskola átteni a zenei nevelés helyes útjára. Tudnivaló az énekekkel kell kezdeni, hogy mielőtt hangszerhez nyúl a gyermek, már tudjon énekelni kóriból. Most látok itt olyanokat, akik hét év alatt felöltöztek és láthatom, hogy egész muzikáltságuk más, alaposabb és

énekeszerűbb, mint azoké, akik tisztán hangszerrel foglalkoznak és azval kezdik és végzik.

— Mi a véleménye a pécsi gyermekkorokról? Hiszen a három hangversenyen, melyet végighallgattunk, sok gyermekkor szerepelt.

— Ezek a gyermekkorok is az új nevelési elv alapján alakultak és ez meghallgatásuk nemcsak a zenei biztonságban, hanem a hangszépségben is. Határozottan magas színvonalúak és a fővárossal nemcsak kibírják az összehasonlítást, hanem bizonyos tekintetben fölül is vannak. Így például — és ez nemcsak a gyermekkorokra áll — a szövegkijelés általában sokkal magyarosabb és szebb, mint a fővárosi koroknál.

— Hogyan mutatta meg

ezt például a Psalmus- előadás?

— Ugy, hogy annak a karnak tagjai, nagyrészt ennek a nevelésnek az eredményeit mutatják. Azt lehet mondani, hogy semmi „vidékiesség” nem volt benne.

— A Psalmus előadására gondol?

— Arra is. Általában azt hiszem, hogy kultúránk fejlődésének oda kellene irányulnia, hogy a „vidékiesség” fogalma a régi rossz értelemben teljesen eltűnjön, vagyis hogy név értelmében semmi különbségnek nem szabad lennie a főváros és a vidék között. A vidékiesség ezennel is legyen meg, de jó értelemben, hogy mindannyiunk a maga egyéniségét, sajátos színt örvényesíthesse, de ugyanolyan minőségű legyen.

mint a főváros. És ez nem elérhetetlen, ezt éppen látni, Pécsen látjuk.

— Hallottuk az egyik hangversenyen a Porcelángyár kórusát — mi a véleménye erről a kórusról, a kórus munkájáról, szerepléséről?

— Amint hallom, ez a kórus csak öt éve működik. Ez azt bizonyítja, hogy kell vezető és mellett minden üzemből lehet szép eredményeket elérni aránylag rövid idő alatt. Amint hallom, a Bórgyárnak is igen régi énekora volt, de most nem hallani róla, úgy látszik, tesped, vagy abbahagyta. Pedig a Porcelángyár példája azt mutatja, semmi akadályt nem kell látni, hogy komoly művészi tényezőkké fejlődjenek az üzemi kórusok is, ha megfelelő nevelést és vezetést kapnak.